

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 9C/254/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4413223180
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Viera Betáková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2019:4413223180.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky, sudkyňou Mgr. Vierou Betákovou v spore žalobkyne: F. S., rod. I. K. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. U. B. X, R., K. W., právne zastúpená JUDr. Ema Zacharová, advokát s.r.o. so sídlom Nové Zámky, Forgáčova bašta 7, IČO: 47 237 023, v mene ktorej koná JUDr. Ema Zacharová, konateľ, proti žalovaným: 1/ K. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX D., 2/ J. Q., rod. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XX, XXX XX D., 3/ S. I., rod. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XX, XXX XX D., 4/ K. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX/XX, XXX XX D., všetci právne zastúpení JUDr. Helena Kontrová, advokátka so sídlom Semerovo 414, IČO: 31 823 807, o určenie, že vkladná knižka je predmetom dedičstva po poručiťke, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e , že finančné prostriedky v sume 16.500,- eur s príslušenstvom, vedené ku dňu úmrtia poručiťky neb. O. I. K., nar. XX.X.XXXX, zomr. XX.X.XXXX na vkladnej knižke č. XXXXXXXXXXXX/XXXX v Slovenskej sporiteľni a.s. so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, patrili ku dňu úmrtia neb. O. I. K., nar. XX.X.XXXX, zomr. XX.X.XXXX do bezpodielového spoluvlastníctva manželov neb. O. I. K., nar. XX.X.XXXX, zomr. XX.X.XXXX, naposledy bytom K. W., K. U. B. 1, R. a neb. K. I., rod. I., nar. XX.X.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom S. č. XXX a patria do dedičstva po nebohej O. I. K., nar. XX.X.XXXX, zomr. XX.X.XXXX.

II. Žalobkyni súd p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalovaným.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 27.09.2013 prostredníctvom právnej zástupkyne domáhala určenia, že vkladná knižka č. XXXXXXXXXXXX/XXXX s hotovosťou vo výške 16 500,- Eur s príslušenstvom vedená v Slovenskej sporiteľni a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, ku dňu úmrtia neb. O. I. K., rod. I., nar. XX.XX.XXXX, zomrelej XX.XX.XXXX, naposledy bytom K. U. B. X, R., K. W., patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, neb. O. I. K. a K. I. nar. XX.XX.XXXX, bytom S. č. XXX a je predmetom dedičstva po poručiťke. V prípade úspechu žiadala priznať náhradu trov konania.

V žalobe uviedla, že je zákonnou dedičkou po nebohej O. I. K., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom K. W., ako dcéra a žalovaný je manželom poručiťky. Pôvodné dedičské konanie po matke žalobkyne bolo vedené na Okresnom súde Nové Zámky, č. k. 16D/1141/2010, Dnot 213/2010, a bolo zastavené, z dôvodu, že poručiťka nezanechala žiadny majetok.

Žalobkyňa sa žiadosťou zo dňa 09.08.2011 domáhala na Okresnom súde Nové Zámky o dodatočné prejednanie dedičstva z dôvodu, že v pôvodnom dedičskom konaní nebol prejednaný všetok majetok po poručiťke, a to vkladná knižka č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, vedená v Slovenskej sporiteľni, a.s., Bratislava, lebo táto je vedená ako „spoločný vklad“ poručiťky O. I. K. a žalovaného, výška hotovosti na nej činí 16.500,- eur s príslušenstvom.

Na pojednávaní o tomto dedičstve vydal notár dňa 28.10.2011, ako súdny komisár osvedčenie o dedičstve, podľa ktorého účastníci konania vyhlásili, že o vyporiadaní BSM poručiťky a pozostalého manžela uzavreli dohodu o tom, že do bezpodielového spoluvlastníctva poručiťky a pozostalého manžela patrí vkladná knižka č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, vedená v SLSP a.s., Bratislava s výškou zostatku k smrti poručiťky 16.500,- eur. Z majetku v BSM patrí do dedičstva náhradová pohľadávka za polovicu zostatku na tejto vkladnej knižke s príslušenstvom. Žalovanému z majetku z BSM patrí vyššie citovaná vkladná knižka a ohľadom dedičstva sa účastníci mali vyporiadať tak, že náhradovú pohľadávku za polovicu zostatku na vkladnej knižke nadobúda K. I., ktorý je povinný vyplatiť sumu 4.125,- eur žalobkyni do 10 dní od právoplatnosti osvedčenia o dedičstve. Následne sa zistilo, že nakoľko poručiťka bola štátnou občiankou K. republiky, slovenský súd aplikuje pri rozhodovaní maďarské dedičské právo. Na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa aplikuje slovenské právo, nakoľko poručiťka bola vydatá za slovenského štátneho občana a manželia mali posledné spoločné bydlisko na území SR. Podľa maďarského práva potomkovia dedia vlastníctvo a pozostalý manžel užívacie právo k dedičstvu. Žalovaný na pojednávaní u notára na Notárskom úrade dňa 27.06.2012 vyhlásil, že predmetná vkladná knižka nemá patriť do dedičstva po poručiťke, ale má byť jeho výhradným vlastníctvom, lebo tieto finančné prostriedky on nadobudol ešte pred uzavretím manželstva s poručiťkou. Tvrdil, že predmetné peniaze pochádzajú ešte zo 60-tych rokov. Nakoľko na dedičskom pojednávaní nedošlo k uzavretiu dohody dedičov ohľadom spornej vkladnej knižky, žalobkyňa ako dedička bola odkázaná uznesením Okresného súdu Nové Zámky č. k. 16D/1128/2011-32 zo dňa 23.01.2013 na podanie žaloby o určenie, či vkladná knižka patrí do BSM manželov do 60 dní od právoplatnosti uznesenia.

Žalobkyňa nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že finančné prostriedky na predmetnej vkladnej knižke boli iba jeho výlučným vlastníctvom pred uzavretím manželstva. Manželstvo poručiťky a žalovaného bolo uzavreté dňa 29.04.1978 a v tomto čase, žalovaný také vysoké úspory určite nemal a ani nemohol mať. Mala za to, že poručiťka bola od roku 1945 až do roku 1985 zamestnaná, potom začala poberať dôchodok. Okrem toho spoločne hospodárili ako manželia, úrodu odovzdávali, za čo mali finančné prostriedky. Nie je podstatné podľa nej, že pôvodná vkladná knižka č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, bola založená dňa 02.03.1992, a bola vedená len na meno žalovaného, nakoľko v čase jej založenia manželstvo žalovaného s poručiťkou trvalo už 14 rokov. Podľa nej práve skutočnosť, že všetky finančné prostriedky z pôvodnej vkladnej knižky č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, vo výške 504 381,30 Sk, boli uložené na nástupnícku spoločnú vkladnú knižku, vedenú na mená oboch manželov svedčí o tom, že žalovaný považoval tieto prostriedky za spoločné.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu a uviedol, že žalobu navrhuje zamietnuť, keď ju považoval za bezdôvodnú, lebo peňažné prostriedky nakumulované na spornej vkladnej knižke boli pred uzatvorením manželstva s matkou žalobkyne jeho výlučným vlastníctvom, a žalovaný nikdy žiadnym prejavom vôle nepreviedol toto vlastníctvo na matku žalobkyne, ani jeho časť, len vytvoril podmienky na spoludisponovanie pre prípad núdze v rámci rodiny, k čomu však nikdy nedošlo, lebo ako manželia spolu hospodárili s vlastnými príjmami zo závislej činnosti, ako aj s ostatnými spoločnými aktívami, do ktorých rozhodne nepatrili peňažné prostriedky vedené na predmetnej vkladnej knižke.

3. Súd prvého stupňa vo veci samej rozhodol rozsudkom dňa 31.3.2014 č. k. 9C/254/2013-57 tak, že žalobu žalobkyne zamietol a zaviazal ju zaplatiť k rukám právneho zástupcu žalovaného titulom náhrady trov konania sumu 1.313,21 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, lebo v zákonnej lehote podala voči nemu odvolanie žalobkyňa žiadajúc odvolací súd, aby rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a žalobe vyhovel a v prípade úspechu aby súd žalovaného zaviazal k náhrade trov konania žalobkyne. Konštatovala, že súd rozhodol na základe nesprávneho vyhodnotenia skutkového stavu a nesprávneho právneho posúdenia veci.

4. Odvolací súd uznesením č. k. 5Co/692/2014-90 zo dňa 7.10.2015 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu nepreskúmateľnosti pre zmätočnosť a nedostatok dôvodov, čím bola účastníkom konania odňatá možnosť konať pred súdom a pre nedostatočne zistený skutkový stav a nesprávne právne posúdenie. Poukázal na to, že poručiťka O. I. K. a žalovaný uzavreli manželstvo dňa 29.4.1978 a zotrvali v ňom až do smrti menovanej, ktorá zomrela 13.8.2010. Sporná vkladná knižka č. XXXXXXXXXXXX/XXXX bola založená dňa 7.4.2004 s vkladom 504.381,30 Sk. Podľa oznámenia Slovenskej sporiteľne zo dňa 10.10.2011 bola táto vkladná knižka vedená na meno poručiťky O. I. ako spoločný vklad. V dedičskom spise č. k. 16D/1128/2011

bolo založené aj ďalšie oznámenie Slovenskej sporiteľne zo dňa 17.7.2012, v ktorom sa uvádza, že predmetná knižka bola vedená na mená K. I., O. I. ako spoločný vklad. S týmito rozpornými správami sa súd prvého stupňa vôbec nezaoberal a rozpor neodstránil. Taktiež sa nevysporiadal s tým, že žalovaný v priebehu dedičského konania zmenil svoje stanovisko, keď najprv uzatvoril dedičskú dohodu ohľadne predmetnej vkladnej knižky, teda nepoprel, že išlo o spoločný majetok. Až následne, keď zistil, že je potrebné postupovať podľa maďarského dedičského práva, podľa ktorého dedia majetok poručiťky iba deti, zmenil svoje stanovisko a začal tvrdiť, že vkladná knižka a finančné prostriedky na nej uložené sú jeho výlučným vlastníctvom. Touto okolnosťou sa súd prvého stupňa vôbec nezaoberal a nevyhodnotil ju. Odvolací súd ďalej poukázal na to, že predchádzajúca vkladná knižka č. XXXXXXXXXXXX/XXXX bola pôvodne vedená na meno žalovaného a bola založená dňa 2.3.1992, tiež počas manželstva s poručiťkou.

V ďalšom konaní súd prvého stupňa má postupovať v tom smere, ako to uviedol odvolací súd a svoje nové rozhodnutie má zdôvodniť v súlade s ustanovením § 157 odsek 2 O.S.P. a zároveň má rozhodnúť aj o trovách odvolacieho konania.

5. Súd prvej inštancie vo veci samej rozhodol rozsudkom dňa 21.9.2016 pod sp. zn. 9C/254/2013-113 a určil, že vkladná knižka č. XXXXXXXXXXXX/XXXX s hotovosťou vo výške 16.500,- eur s príslušenstvom, vedená v Slovenskej sporiteľni a.s. so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, ku dňu úmrtia neb. O. I. K., rod. I., nar. XX.X.XXXX, zomr. dňa XX.X.XXXX, naposledy bytom K. U. B. X, R., K. W., patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, alebohej O. I. K. a K. I., nar. XX.X.XXXX, bytom S. XXX a je predmetom dedičstva po poručiťke a žalobkyni priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Súd prvej inštancie rozsudok odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 137 písmeno c) C.S.P., § 143 Občianskeho zákonníka a žalobe žalobkyni vyhovel.

6. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná 2/ a totožné odvolanie i žalovaná 3/, ktoré žiadali napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, resp. zmeniť tak, že sa žaloba žalobkyne zamietá a žalobkyňa je povinná nahradiť trovy celého konania. S poukazom na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. a), b), d), f), g) a h) CSP uviedli, že napadnutý rozsudok je nezákonný, pretože súd po vrátení veci len zhrnul už vykonané dokazovanie a v intenciách odvolacieho súdu už nepostupoval - nezaoberal sa rozporni v správach Slovenskej sporiteľne, a.s. V novom rozhodnutí súd v merite veci dovtedy vykonané dokazovanie len vyhodnotil presne naopak, ako učinil v pôvodnom konaní, všetko oprel len o príliš voľnú úvahu pri hodnotení už v pôvodnom konaní vykonaných dôkazov a zisteného skutkového stavu. Je zrejmé, že pôvodný žalovaný zomrel dňa 26.11.2014, v čase prebiehajúceho konania. Od daného momentu pochybili konajúce súdy, odvolacie konanie trvalo neúmerne dlho, čím boli porušené práva strán sporu. Žalobkyňa nepreukázala žiadnym listinným dôkazom, že peňažná suma naakumulovaná na vkladnej knižke č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedenej Slovenskou sporiteľnou, a.s. pozostáva zo spoločných prostriedkov žalovaného a zomr. O. I. K. tak, ako tvrdila v žalobe, keď uviedla, že zomrelá mala príjem z pracovnej činnosti a ten vkladala na túto vkladnú knižku. Žalobkyňa v zásade niečo tvrdí podanou žalobou, ale dôkazné bremeno v tomto smere neuniesla, zostala len v rovine verbálnych tvrdení v rámci svojej účastníckej výpovede. A rovnako žalobkyňa nepreukázala, že jej právna predchodkyňa reálne vložila na vkladnú knižku č. XXXXXXXXXXXX/XXXX peňažnú sumu zodpovedajúcu jej podielu z predaja rodinného domu v K. republike, zo sumy ktorej podľa tvrdenia žalobkyne mala pozostávať peňažná suma na vkladnej knižke. Naopak žalovaný preukázal, že pri svojom spôsobe života bol schopný nasporiť sumu vo výške deklarovanú na inkriminovanej vkladnej knižke.

7. K podanému odvolaniu sa vyjadrila žalobkyňa a navrhla napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny. Podané odvolanie považuje za účelové, pretože neobsahuje žiadne dôvody procesného ani hmotnoprávneho charakteru, ktoré by mohli mať vplyv na iné právne posúdenie veci. V odvolaní nie sú uvádzané žiadne nové dôkazy ani okolnosti a neobstojí tvrdenie, že súd v novom konaní vyhodnotil len dôkazy zistené v pôvodnom konaní, keďže ani jedna zo sporových strán nedokáže produkovať ďalšie dôkazy, ktoré by mohli prispieť k inému výsledku konania. Na vkladnej knižke č. XXXXXXXXXXXX/XXXX založenej za trvania manželstva v roku 1992 bola v roku 1998 čiastka 19.000 eur, teda je viac než pravdepodobné, že manželia, ktorí v tom čase žili v manželstve už 20 rokov, boli zamestnaní, neskôr poberali dôchodok, spoločne hospodárili a dopestovali si úrodu, sa podieľali na týchto úsporách spoločne. Za dôveryhodné možno považovať tvrdenie žalobkyne, že od brata S. I. a jeho manželky dostali pôvodný žalovaný a poručiťka 200.000 Sk za ich opatrovanie, čo pôvodný žalovaný uznal len do výšky 90.000 Sk, ale zo skutočnosti, že on už po nich nededil, je pravdepodobná čiastka 200.000 Sk. Je

možné predpokladať, že táto suma bola vložená na vkladnú knižku. Pôvodný žalovaný taktiež potvrdil, že predaj rodinného domu v K. patriaceho v podiele 1 poručiťke, i keď tvrdil, že nevie za akú čiastku. Navyše sama poručiťka informovala svojich rodinných príslušníkov o tom, že s pôvodným žalovaným vlastní úspory na predmetnej vkladnej knižke, čo svojou svedeckou výpoveďou potvrdil aj jej zať U. T..

8. K vyjadreniu žalobkyne sa vyjadrili žalovaná 2/ a 3/, pričom navrhli napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, kde využijú svoje právo na spravodlivý proces. Súd vo veci rozhodol dňa 21.09.2016, takmer dva roky po smrti pôvodného žalovaného. Z postupu súdu a žalobkyne nie je zrejmé, na základe čoho s nimi súd pokračoval v konaní a na základe čoho vstúpili do konania. Postupom žalobkyne a súdu im bolo znemožnené uskutočniť prináležiace procesné práva v takej miere, že prišlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Nemali možnosť vyvrátiť tvrdenia a predložiť dôkazy na preukázanie tvrdení v podanom odvolaní.

9. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie uznesením zo dňa 9.4.2019 pod sp. zn. 12Co/135/2017-202, keď dospel k záveru, že odvolanie žalovaných v 2. a 3. rade je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 odsek 1 písmeno a) a b) C.S.P. v spojení s § 391 odsek 1 C.S.P. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Poukázal na to, že striktná aplikácia ustanovenia § 390 C.S.P. by spôsobila ujmu sporových strán na ich procesných právach a požiadavka zrýchlenia konania nemôže byť nadradená nad práva strán sporu, t. j. právo na prístup k súdu, nad právo na spravodlivý proces, ani nemôže byť v rozpore so zachovaním procesných práv sporových strán. Hodnota zásady rýchlosti konania resp. konania bez prieťahov nemôže byť väčšia ako hodnota zásady práva na prístup k súdu a spravodlivý proces. V tomto smere je potrebné vychádzať zo zásady proporcionality. V danej veci vzhľadom k tomu, že súdy nemali vedomosť o úmrtí pôvodného žalovaného, nekonali s jeho právnymi nástupcami. V konaní rozhodovali proti neexistujúcej osobe - zomrelej, t. j. osobe, ktorá stratila právnu spôsobilosť. Keďže súdny nekonali s právnymi nástupcami žalovaného, ktorí sa stali v čase jeho smrti v zmysle v tom čase platného O.S.P. účastníkmi konania na základe univerzálnej sukcesie, odňali im zákonom a Ústavou garantované procesné práva, t. j. vyjadriť sa k žalobe, navrhovať dôkazy, zúčastniť sa pojednávani pred súdom prvej inštancie.

Odvolací súd uviedol, že v danej veci je potrebná zmena petitu, ktorej nutnosť zapríčinil pôvodný žalovaný a v odvolacom konaní v zmysle C.S.P. nie je možné žalobu meniť. Odvolací súd v tomto uznesení konštatoval, že došlo k porušeniu procesných práv všetkých strán sporu, ich práva na prístup k súdu, na spravodlivý proces a keďže v odvolacom konaní nie je možné napraviť procesné pochybenia, ktoré vznikli v priebehu konania v tejto veci a ani umožniť zrealizovať procesné práva, ktoré oprávnené vyplývajú zo zmenenej skutkovej situácie, čím by došlo k popretiu práva na spravodlivý proces, odvolací súd dospel k záveru, že bolo nevyhnutne potrebné napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň však odvolací súd je toho názoru, že závery súdu prvej inštancie sú ústavne udržateľné. V ďalšom konaní súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu a v konečnom rozhodnutí rozhodne aj o trovách konania, vrátane trov odvolacieho konania.

10. Právna zástupkyňa žalobkyne elektronickým podaním doručeným súdu dňa 22.8.2019 navrhla pripustiť zmenu petitu žaloby podľa znenia výroku tohto rozsudku, čo odôvodnila tým, že žalobkyňa podala pôvodnú žalobu v zmysle uznesenia Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 16D/1128/2011-32, Dnot 228/2011 zo dňa 23.1.2013, ktorým bola odkázaná, aby podala žalobu podľa znenia petitu uvedeného v žalobnom návrhu a z podania žalovanej v 2. rade vyplýva, že vkladná knižka č. XXXXXXXXXXX/XXXX bola dňa 18.11.2011 zrušená so zostatkom istiny na vkladnej knižke 16.500,- eur, teda rovnakej ako bola ku dňu smrti poručiťky neb. O. I. K., rod. I., nar. XX.X.XXXX, teda ku dňu úmrtia XX.X.XXXX. Okrem toho uviedla, že popiera tvrdenie žalovanej v 2. rade, že zo skutočnosti, že na ňu v roku 2011 pôvodný žalovaný previedol vklad zo spornej vkladnej knižky alebo zo žiadosti o zrušenie vkladnej knižky by vyplývalo, že majiteľom vkladnej knižky bol pôvodný žalovaný. Trvala na tom, že predmetná vkladná knižka bola vedená ako spoločný vklad, a teda s ňou mohol nakladať ktorýkoľvek z majiteľov.

Preto súd na pojednávaní konanom dňa 2.9.2019 uznesením pripustil zmenu petitu žaloby podľa znenia výroku tohto rozsudku v bode I. podľa ustanovenia § 140, § 142 odsek 1 C.S.P.

11. Súd vykonal dokazovania, a to prednesmi právnych zástupcov strán sporu, výpoveďami strán sporu, výsluchom svedka a oboznámením sa s nasledovnými listinnými dokladmi: dedičské spisy tunajšieho

súdu D 1194/98, D 706/96, 16D/1128/2011, 16D/582/2013 ich podrobným prečítaním a oboznámením, najmä zo spisu 16D/1128/2011 správami zo SLSP, a.s., ako aj ďalšími dôkazmi zadováženými do tohto spisu v súvislosti s predmetom sporu, uznesením odvolacieho súdu č. k. 5Co/692/2014-90 zo dňa 7.10.2015, uznesením odvolacieho súdu č. k. 12Co/135/2017-202 zo dňa 9.4.2019, oznámením právneho zástupcu JUDr. Vladimíra Lamačku, ml. z čísla listu 128, úmrtným listom žalovaného, uznesením sp. zn. 9C/254/2013-135 zo dňa 7.2.2017, odvolaniami žalovanej v 2. a 3. rade, vyjadrením žalobkyne k odvolaniu žalovaných, uznesením sp. zn. 9C/254/2013-152 zo dňa 10.5.2017, stanoviskom žalovanej v 2. a 3. rade k vyjadreniu žalobkyne, zmluvou o vkladovom účte, žiadosťou o zrušenie vkladnej knižky, úpravou petitu právnej zástupkyne žalobkyne, správami zo SLSP, a.s. z čísla listu 245 a 249, a zistil tento skutkový a právny stav:

12. Právna zástupkyňa žalobkyne uviedla, že trvá na podanej žalobe v znení pripustenej zmene petitu. Skutočnosť, že muselo opätovne dôjsť k zrušeniu rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 21.9.2016 odvolacím súdom z dôvodu, že prišlo k porušeniu procesných práv všetkých strán sporu, bolo dané tým, že súdy nemali vedomosť o úmrtí pôvodného žalovaného a zároveň súd a ani žalobkyňa nemali vedomosť o tom, že už v čase podania žaloby predmetná vkladná knižka neexistovala, čo zapríčinilo nutnosť zmeny petitu. Podľa názoru odvolacieho súdu, žalovaný a žalobkyňa nemá žiadny podiel viny na vzniknutej situácii. Trvala na tom, že v tomto konaní bolo súdu prvej inštancie bezpochyby preukázané, že finančné prostriedky na sporenej vkladnej knižke boli spoločnými finančnými prostriedkami matky žalobkyne a nebohého K. I.. Z týchto dôvodov ku dňu úmrtia matky žalobkyne patrili do ich BSM a patria aj do dedičstva po matke žalobkyne. Pôvodný žalovaný ani jeho právni nástupcovia nepreukázali opak, teda že by to tak nebolo. Čo sa týka odvolania žalovaných v 2. a 3. rade, poukázala na to, že tieto neobsahujú žiadne relevantné dôvody, ktoré by mohli mať vplyv na iné právne posúdenie veci, ako bolo právne posúdené súdom prvej inštancie v rozhodnutí zo dňa 21.9.2016. Trvala na tom, že nie je pravdou, že by pôvodný žalovaný od začiatku tvrdil, že sa jedná o jeho výlučné vlastníctvo s poukazom na dohodu o vyporiadaní BSM, ktorá je súčasťou dedičského spisu a ktorú uzatvorili dňa 28.10.2011, podľa ktorej finančné prostriedky patrili do BSM a až potom, ako sa ozrejmiло, podľa akého práva je potrebné vykonať dedičské konanie po matke žalobkyne, žalovaný zmenil názor a svoje tvrdenia. Nesúhlasila s návrhom na dokazovanie zo strany právnej zástupkyne žalovaných, nakoľko všetky dôkazy a požadované informácie od SLSP, a.s. Bratislava boli už vyžiadané v dedičskom konaní a sú súčasťou dedičského spisu 16D/1128/2011 na číslach listov 21, 28 a 30. Nesúhlasila ďalej s tvrdením právnej zástupkyne žalovaných, že žalobkyňa žiadnym spôsobom neprispievala na chod domácnosti, nakoľko so žalovaným boli manželia 35 rokov a v čase, keď uzatvorili manželstvo, boli obidvaja ešte zamestnaní a aktívne činní. Čo sa týka finančných prostriedkov za predaj domu v K. vo vlastníctve matky žalobkyne, pôvodný žalovaný sa vyjadril, že vedel o predaji domu a vedel približne aj o sume, za ktorú sa predal. Tieto finančné prostriedky z predaja domu sú súčasťou sporných finančných prostriedkov, ktoré boli na spoločnej vkladnej knižke. Zo správy SLSP zo dňa 17.7.2012 uviedla, že jednoznačne vyplýva, že išlo o spoločný vklad na menách K. I. a O. I.. Z týchto dôvodov navrhla žalobe v plnom rozsahu vyhovieť a v prípade úspechu priznať nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalovaným.

13. Žalobkyňa uviedla, že na žalobe trvala, ako aj na prednese svojej právnej zástupkyne a uviedla, že ona má vedomosti od svojej matky, že predmetná vkladná knižka existovala, že na nej existovali spoločné úspory jej matky a žalovaného, ktoré nadobudli aj počas trvania manželstva a tiež tam boli úspory, ktoré získali manželia za opatrovanie brata a švagrinej žalovaného, ktorí nemali deti, a preto ústna dohoda medzi nimi bola taká, že zanechajú poručiteľke a žalovanému finančný obnos okolo 200.000,- Sk v tom čase. Matka o týchto skutočnostiach rozprávala nielen žalobkyne ale aj svojim vnukom a zaťom a prehlásila, že hoc čo by sa s ňou stalo, tak má spoločné peniaze so žalovaným uložené na vkladnej knižke, ktorá je predmetom tohto konania. Okrem toho tvrdila, že jej matka bola zamestnaná, zarábala, mala príjem, a čo mali v spoločnom vlastníctve rodinný dom v K., z toho patrila polovica poručiteľke a polovica navrhovateľke, a keď ho v roku 1989 predali, tak jeho matka z týchto peňazí vložila aj na predmetnú vkladnú knižku. Okrem toho peniaze na nej mali aj z toho, že si doma všetko vypestovali a chovali zvieratá, okrem toho mali z poľnohospodárskeho družstva pôdu, kde mali zasadenú cukrovú repu a iné plodiny a z toho mali finančné zisky, lebo tieto veci predávali. Keď jej matka šla do dôchodku, dôchodok dostávala na účet, ktorý mala zriadený v K., peniaze si vyberala bankomatovou kartou a tieto dávala na spoločný vklad so žalovaným. Dom v K. republike, ktorý mala v podielovom spoluvlastníctve s matkou predali za viac ako 200.000,- Forintov. V rámci dokazovania navrhla vo veci vypočuť ako svedka svojho syna U. T..

K výpovedi žalovaného uviedla, že v mnohých veciach nehovoril pravdu, lebo v čase uzavretia manželstva žalovaného s matkou žalobkyne mala jej matka 48 rokov a nie 50, a ešte 7 rokov počas trvania manželstva bola zamestnaná a plat dostávala do svojich rúk. Nie je pravdou tvrdenie žalovaného v tom smere, že s jej matkou spoločne nehospodarili, lebo manželmi boli 32 rokov, viedli spolu spoločnú domácnosť, ich manželstvo bolo usporiadané. Nesúhlasila s tvrdením žalovaného, že on dal dva krát po 50.000,- Sk jej a manželovi. Čo sa týka starostlivosti o brata a švagrinú žalovaného, žalobkyňa mala vedomosť, že matka im túto starostlivosť pred ich smrťou poskytovala a keďže brat a švagriná žalovaného boli bezdetní, zanechali im vkladnú knižku, na ktorej bolo cca 200.000,- Sk. Tvrdenia žalovaného, že finančné prostriedky mal našetrené pred uzavretím manželstva pred rokom 1978 je nepravdepodobné, nakoľko podľa jej tvrdenia sám uviedol, že jeho mzda v 60-tych a 70-tych rokoch sa pohybovala od 700,- Kčs do 4000,- Kčs, z čoho nebolo možné v tej dobe ušetriť taký obnos peňazí.

14. Právna zástupkyňa žalovaných so žalobou nesúhlasila po pripustenej zmene petitu, nakoľko z výpovede pôvodného žalovaného jednoznačne vyplýva, že žalovaná finančná hotovosť netvorila BSM manželov, nakoľko pôvodný žalovaný mal našetrené finančné prostriedky zo 60. a 70. rokov ešte pred uzavretím manželstva v roku 1978. Tieto finančné prostriedky sa len prenášali z jednej vkladnej knižky, ktorú rušil, na ďalšiu vkladnú knižku, ktorú zakladal. Z pripojených výpisov zo SLSP uviedla, že vyplýva, že neboli vkladané žiadne finančné prostriedky na vkladnú knižku a tvrdenia žalobkyne, že jej právna predchodkyňa vkladala finančné prostriedky na túto vkladnú knižku, sa nepreukázali. Uviedla, že pôvodný žalovaný sa jednoznačne vyjadril aj k tomu, že s právnou predchodkyňou žalobkyne nemal a nevedol spoločnú domácnosť, nakoľko on býval na Slovensku a ona v K.. V konaní nebolo preukázané, že by nejakým spôsobom právna predchodkyňa žalobkyne prispievala na chod domácnosti alebo že by finančné prostriedky z predaja rodinného domu v K. použila a vložila na spoločný vklad, naopak, mala za to, že tieto použila pre svoju potrebu a o jej výške a spôsobe použitia sa pôvodný žalovaný ani nedozvedel. V rámci dokazovania navrhla vyžiadať správu od spoločnosti SLSP, a.s., aké finančné prostriedky pri zakladaní tejto poslednej vkladnej knižky z 2.3.1992 pod č. XXXXXXXXXXX/XXXX pri jej zakladaní 2.3.1992 boli. V tomto smere žiadala aj o ďalšie správy konkretizované v uznesení súdu zo dňa 2.9.2019 (číslo listu 243).

Po vykonanom dokazovaní naďalej právna zástupkyňa zotrvala na svojom pôvodnom prednese, že finančné prostriedky, ktoré sú predmetom sporu neboli spoločným majetkom, lebo pôvodný žalovaný sa jednoznačne vyjadril, že išlo o finančné prostriedky, ktoré mal už na vkladnej knižke v roku 1978 pred uzavretím manželstva. Uviedla, že v dedičskom konaní bolo preukázané, že finančné prostriedky na vkladnú knižku z 2.3.1992 vedenú na meno K. I. boli vložené z jeho predchádzajúcej vkladnej knižky. Na tejto vkladnej knižke, počas celej doby trvania, okrem pripisovaných úrokov, neboli vložené žiadne finančné prostriedky. V konaní sa nepreukázalo tvrdenie žalobkyne, že aj jej matka na túto vkladnú knižku vkladala nejaké peniaze. Navrhla žalobu preto v celom rozsahu zamietnuť a žalovaným priznať náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalobkyňi.

15. Žalovaný v 1. rade uviedol, že sa pridriava prednesu svojej právnej zástupkyne a nesúhlasí s prednesom právnej zástupkyne žalobkyne. Uviedol, že s určitosťou vie, že keď bol dieťa, tak s otcom často chodieval k žalovanému a pamätal si, že matka žalobkyne prišla, nabalila si veci od manžela, čo sa týka potravín a aj peňazov a odišla. Žalobkyňa podľa jeho tvrdenia nemala dobrý vzťah so svojou matkou.

16. Žalovaná v 2. rade uviedla, že súhlasila s výpoveďou žalovaného v 1. rade, svojho brata s tým, že nebohý pôvodný žalovaný všetky peniaze, ktoré zarobil, si odkladal. Jediné, na čo míňal, že chodil do kina v dedine a spolu ako 9 členná rodina súrodenci žili veľmi dobre a rozumeli si. Podľa jej názoru, manželka nebohého žalovaného bola žalovanej v 2. rade sesternicou, ktorá sa stala vdovou a keď začala chodiť do ich domácnosti, zistila, aké sú majetkové pomery, ako brat žije a jednoducho sa do tejto rodiny dala tým, že opantala brata žalovanej a nakoniec si ju zobral za manželku. Po smrti matky žalobkyne svedkyňa uviedla, že brat jej povedal, že na vkladnú knižku neboli dávané žiadne peniaze počas celého manželstva.

17. Žalovaná v 3. rade uviedla súdu, že do 30 rokov svojho veku žila v S., pretože mala matku ťažko chorú, ktorá zomrela, keď mala ona 24 rokov a 6 rokov sa starala o svojho otca, brata S., nebohého žalovaného, brata K. a otca J. S.. V 30 rokoch sa vydala a odišla z obce S. do D.. Tvrдила, že jedná sa v danom spore o vkladnú knižku, ktorá sa zrušila a tie peniaze boli bratove, jemu prináležia a švagriná tam nedávala žiadne peniaze. Uviedla, že nerozumie tomu, prečo ich všetkých žalovaných, žalobkyňa

ako švagriná žaluje, keď vkladná knižka sa zrušila, peniaze sa vybrali a brat s nimi naložil ako uznal za vhodné. Zároveň uviedla, že z obce S. odišla v roku 1970 a už potom nevedela, ako bolo naložené s vkladnou knižkou a kto nosil na ňu peniaze. Nepamätala si tiež, akú finančnú hotovosť mal brat K. na vkladnej knižke, keď tam ona nosila peniaze.

18. Žalovaný v 4. rade uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava prednesu svojej právnej zástupkyne s tým, že pôvodný žalovaný bol jeho ujom a on mu pomáhal, keď ho poprosil, aby ho zobral k lekárovi špecialistovi, keď už bol na tom zle po stránke zdravotnej, tak on ho nosil autom k lekárovi a nebohý žalovaný mu vždy zaplatil benzín. Tvrdil zároveň, že nebohý žalovaný mu povedal, že mal peniaze na vkladnej knižke, ale žalovaný nevedel koľko, ani sa o to nestaral, lebo to nebolo jeho vecou.

19. Pôvodný žalovaný K. I. bol v konaní vypočutý na mieste samom v jeho rodinnom dome v obci S. a uviedol, že so žalobou nesúhlasil, lebo mal za to, že peniaze na predmetnej vkladnej knižke sú iba jeho výlučným vlastníctvom, lebo poručiťku si zobral za manželku, keď mala 50 rokov, dovtedy všetky finančné prostriedky na tomto účte boli z prostriedkov, ktoré tam on vložil a našetril. Potom, keď poručiťka išla do dôchodku a začala poberať dôchodok podľa jeho vedomostí žalobkyňa tieto peniaze matke spreneverila. Jeho manželka bývala počas trvania ich manželstva v K. a žalovaný v S.. Finančné prostriedky na vkladnej knižke uviedol, že mal z práce a z príjmov za prácu, keď bol zamestnaný, pretože len určitú malú časť z výplaty minul a zvyšok vkladal na vkladnú knižku. Uviedol, že od roku 1960 mal 4 vkladné knižky, ktoré sa mu vymieňali. Na vkladnú knižku dával len finančné prostriedky, ktoré zarobil. Od kedy bol manželom poručiťky počas ich spoločného manželstva jeho manželka nevkladala peniaze na túto vkladnú knižku, a potom ako prišla na to, že jej žalobkyňa berie peniaze, poručiťka si zriadila účet v K. republike, kde jej chodil dôchodok. Čo sa týka spoločného hospodárenia s manželkou v čase, keď boli manželmi uviedol, že nehospodárili spoločne, lebo on hradil všetko sám so svojich finančných prostriedkov, najmä týkajúce sa režijných nákladov domu a iných potrieb, bežné úhrady sa uhradili z peňazí, ktoré dal on manželke, keď prišla z K., lebo inak mala voľné dispozičné právo nakladať s jeho peniazmi. Dispozičné právo nakladať s vkladnou knižkou sa zriadilo poručiťke 4 roky pred jej smrťou. Čo sa týkalo jeho úspor na predmetnej vkladnej knižke uviedol, že v roku 1978 mal našetrenú väčšiu časť peňazí a zvyšok tvorili úroky, ktoré sa pripisovali na túto vkladnú knižku. Sám uviedol, že 31 rokov bol zamestnaný v Roľníckom družstve v S. a predtým 10 rokov na Traktorovej stanici v R. U.. Na Traktorovej stanici zarábala v 60-tych a 70-tych rokoch zhruba okolo 4000,- Kčs a na družstve od 700,- Sk do 4000,- Sk. Nesúhlasil s tvrdením žalobkyne, že by opatroval so svojou manželkou švagrinú a brata. Na vkladnej knižke, ktorú dostal žalovaný od jeho brata, za jeho života tam bolo okolo 90.000,- Sk, preto žalovaný po ňom už nededil. Uviedol, že z toho dal 40.000,- Sk na výstavbu pomníka pre brata.

Čo sa týka toho, že zmenil svoj názor ohľadom spoločnej vkladnej knižky pred Notárskym úradom uviedol, že to bolo z dôvodu, že manželka si dávala počas života na svoju vkladnú knižku v K. forinty a on vôbec nevedel koľko, ani sa nikdy o tom neinformoval, že koľko tam má ona peňazí. Jeho manželka množstvo vecí hradila svojej dcére - žalobkyňi a zaťovi, o ktorých on ani nevedel, pričom boli manželia. Oni ako manželia spolu nehospodárili, ani nepestovali plodiny na predaj, len pre svoju spotrebu a za 32 rokov manželstva niečo žalovaný vložil na predmetnú vkladnú knižku, ale málo a pripisovali sa tam len úroky. Do roku 1978 na túto vkladnú knižku on ukladal svoj zárobok, a preto toto tvorí jeho výlučné vlastníctvo. Čo sa týka predaja domu jeho manželky v K., o tejto skutočnosti žalovaný mal vedomosť, aj to za akú kúpnu cenu ho predala so žalobkyňou, ale peniaze z tohto predaja nevložila jeho manželka na spoločnú vkladnú knižku.

20. Svedok U. T., zať žalobkyne, uviedol, že asi raz mesačne sa stretával s matkou žalobkyne a podrobne sa s ňou zvykol rozprávať o jej rodinnom živote, ako žije na Slovensku. Jednoznačne sa pamätal, že keď poručiťka oslavovala svoje narodeniny, boli tam prítomní okrem nej aj jej manžel žalovaný, ich vnučka a svedok. Poručiťka sa tiež zmienila o tom, že opatrovali príbuzného žalovaného menom S., a keď zomrel zobrali odtiaľ vkladnú knižku, alebo peniaze, a jednoznačne si pamätal, že vtedy ich všetkých upozornila poručiťka, že keď sa jej niečo stane, tak ona tam má peniaze, lebo sú spoločné, a že ich má uložené v banke na Slovensku.

21. Z vykonaného dokazovania, listinných dôkazov a najmä z dedičského spisu Okresného súdu Nové Zámky pod č. k. 16D/1128/2011, bolo súdu preukázané, že žalobkyňa podala návrh na dodatočné prejednanie dedičstva po svojej matke O. I. K., nar. 12.07.1930, zomr. XX.XX.XXXX, ohľadom vkladnej knižky, ktorá je predmetom tohto konania. Z tohto spisu súd zistil, že sa v ňom nachádzalo aj pôvodné dedičské konanie po nebohej poručiťke, ktoré sa viedlo tiež na Okresnom súdu Nové Zámky, pod

č. k. 16D/1141/2010, ktoré pôvodné konanie bolo uznesením zo dňa 04.01.2011 zastavené, pretože poručiťka nezanechala žiadny hnutelný ani nehnuteľný majetok.

Ďalej z dedičského spisu č. k. 16D/1128/2011, boli zistené správy ohľadom vkladnej knižky, ktorá je predmetom tohto konania, ktoré správy si žiadal notár - súdny komisár, ktorý bol poverený prejednaním novoobjaveného majetku a z týchto listinných dôkazov súd čerpal aj v tomto konaní, a to, že vkladná knižka č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, so zostatkom 16.500,- eur, bola vedená v SLSP a.s., Bratislava, ako spoločný vklad ku dňu smrti poručiťky O. I. K., zomr. XX.XX.XXXX.

Zo zápisnice zo dňa 27.06.2012, spisanej na Notárskom úrade JUDr. N. C., notára, bolo preukázané, že žalovaný vyhlásil, že vkladná knižka nemá patriť do dedičstva po jeho manželke, nakoľko on vložil na vkladnú knižku peniaze ešte pred uzavretím manželstva a žiadal, aby notár požiadal SLSP a.s. o zaslanie histórie vkladov a výberov na príslušnej vkladnej knižke. Už vtedy prehlásil, že celá vkladná knižka a peniaze na nej sú jeho vlastníctvom. Žalobkyňa vyhlásila, že podľa jej vedomostí aj jej matka vkladala peniaze na túto vkladnú knižku.

Zo správy SLSP a.s. zo dňa 17.07.2012 vyplýva, že sporiteľňa zaslala podrobný výpis z vkladnej knižky, ktorá je predmetom tohto sporu vedenej ako spoločný vklad na mená žalovaného a poručiťky za obdobie od 07.04.2004 do 17.07.2012. Vkladná knižka č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, vedená na meno K. I., bola zrušená dňa 07.04.2004, bezhotovostným prevodom na vkladnú knižku č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, vo výške 504 381,30 Sk, vedenú ako spoločný vklad na mená K. I., O. I..

Z predložených výpisov SLSP súd zistil, že dňa 07.04.2004, bola založená vkladná knižka bezhotovostným vkladom z iného účtu - vkladnej knižky sumou 504.381,30 Sk. Ďalej súd zistil, že boli na tejto vkladnej knižke pripisované úroky, a v oveľa menšom množstve 2 - 3 krát výbery a takto isto to bolo aj z ďalšieho výpisu z vkladnej knižky, ktorá je predmetom tohto sporu od 22.02. do 08.06.2012. Tiež boli pripisované iba úroky.

Čo sa týka výpisov zo SLSP a.s., Bratislava z vkladnej knižky č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, za obdobie od 01.01.1998 do 07.04.2004, bolo súdu preukázané, že už v tom čase v roku 1998 bola uvedená finančná hotovosť 19.000,- eur (514.087,10 Sk) a boli iba pripisované úroky a žiadne výbery za toto obdobie neboli vykonané. A táto vkladná knižka bola založená dňa 02.03.1992, a bola vedená iba na meno žalovaného. Zmluvou o vkladovom účte zo dňa 18.11.2011 právna zástupkyňa žalovaných preukázala, že žalovaná v 2. rade takúto zmluvu uzatvorila s pôvodným žalovaným a predmetom zmluvy bolo zriadenie vkladového účtu pre klienta pod č. XXXXXXXXXXXX/XXXX.

Žiadosťou o zrušenie vkladnej knižky zo dňa 18.11.2011 právna zástupkyňa žalovaných preukázala, že nebohý žalovaný požiadal o zrušenie vkladnej knižky č. XXXXXXXXXXXX/XXXX a na tejto istej žiadosti sa nachádza aj: „Potvrdenie o zrušení vkladnej knižky“ z 18.11.2011, kde je uvedené, že zostatok na vkladnej knižke ku dňu zrušenia: 16.500,- eur, suma poplatkov: 6,65 eur, výplata vkladu prevodom: 16.493,35 eur, číslo účtu prijímateľa: XXXXXXXXXXXX/XXXX, čo bol účet zriadený pre nebohého žalovaného predchádzajúcou zmluvou o vkladovom účte.

Správou SLSP a.s., ústredie Bratislava zo dňa 18.9.2019 (číslo listu 245) bolo uvedené, že informáciu, ktorú súd považoval na základe žiadosti v predmetnom spore súd neuvádza ako účastníka konania pána K. I., a preto v súlade so zákonom o bankách, banka požadované informácie z dôvodu ochrany bankového tajomstva nemôže poskytnúť do času, kým nebudú splnené alebo preukázané podmienky stanovené v zákone, prípadne osoba, o ktorej žiada súd informácie s ich poskytnutím neudelí banke predchádzajúci písomný súhlas.

Po opakovanej žiadosti súdom z čísla listu 247 SLSP a.s., ústredie Bratislava podaním zo dňa 3.10.2019 oznámila súdu, že banka je povinná v zmysle § 42 odsek 1 zákona o bankách archivovať informácie o uskutočnených bankových obchodoch počas 5 ročnej archivovanej doby a za obdobie posledných 5 rokov nevedla žiadnu vkladnú knižku na meno K. I., nar. XX.X.XXXX ani vkladné knižky č. XXXXXXXXXXXX/XXXX a vkladnú knižku č. XXXXXXXXXXXX.

Uznesením zo dňa 23.01.2013, pod č. k. 16D/1128/2011-32, z dedičského spisu vyplýva, že žalobkyňa ako dedička bola podľa ust. § 175k ods. 2 O.S.P. odkázaná v lehote 60 dní od právoplatnosti tohto uznesenia na podanie žaloby o určenie, že vkladná knižka č. XXXXXXXXXXXX/XXXX s hotovosťou vo výške 16 500,- Eur s príslušenstvom vedená v SLSP a.s., Bratislava, ku dňu úmrtia O. I. K., zomrelej dňa XX.XX.XXXX, naposledy bytom K. republika patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov poručiťky a žalovaného. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 31.07.2013.

22. Z dedičského spisu Okresného súdu Nové Zámky, č. k. D 1194/98, bolo zistené, že sa viedlo dedičské konanie po nebohom S. I., zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom S., a ako dedičia zo zákona v III. dedičskej skupine prichádzali do úvahy p. J. Q., bytom D. a J. S., bytom D. a dedičstvo po nebohom nadobudla v celosti J. Q., bez povinnosti vyplatiť dediča J. S., v tomto konaní išlo už po dodatočnom

prejednaní dedičstva, lebo pôvodné konanie bolo vedené pod č. k. D 2004/96 a tiež dedičmi zo zákona boli tí istí dedičia, ako v dodatočnom prejednaní dedičstva. Nebohý S. I. bol bratom žalovaného a zároveň nebol dedičom v týchto dedičských konaniach.

23. Z dedičského spisu Okresného súdu Nové Zámky, č. k. D 706/96, po nebohej O. I., rod. N., zomr. XX.XX.XXXX, švagrinej žalovaného, bolo zistené, že dedičom po nej bol brat S. I., nar. v roku XXXX, bytom S. XXX, ktorý nadobudol celé dedičstvo po nej a žalovaný ani po tejto švagrinej nič nededil.

24. Z dedičského spisu Okresného súdu Nové Zámky, č. k. 16D/582/2013 súd zistil, že sa viedlo dedičské konanie po neb. J. S., zomr. X.X.XXXX a že dedičmi po ňom sú syn K. S., nar. X.XX.XXXX, bytom D., C. XXX/XX a K. S., nar. XX.X.XXXX, bytom D., C. XX/XX.

25. Oznámením o úmrtí oznámil Notársky úrad JUDr. N. C., notára, že nebohý K. I. zomrel dňa XX.XX.XXXX a že dedičmi zo závetu, ktorý bol spísaný za prítomnosti dvoch svedkov, JUDr. Helenou Kontrovou dňa 8.3.2012 prichádzajú do úvahy J. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., C. XX, J. Q., rod. I., nar. XX.X.XXXX, bytom D., V. XX a S. I., rod. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., T. XX.

26. Uzneseniami súdu prvej inštancie č. k. 9C/254/2013-135 zo dňa 7.2.2017 súd procesne rozhodol o tom, s kým bude pokračovať v predmetnom konaní po smrti nebohého žalovaného podľa ustanovenia § 63 odsek 1 C.S.P. a boli nimi žalovaný v 1. rade J. S., žalovaná v 2. rade J. Q. a žalovaná v 3. rade S. I.. Ďalším uznesením súdu prvej inštancie č. k. 9C/254/2013-152 zo dňa 10.5.2017 súd procesne rozhodol o tom, že s kým bude pokračovať v konaní po smrti žalovaného v 1. rade J. S., ktorý medzičasom zomrel, a to 9.3.2013 s tým, že zistil, že dedičmi po ňom sú K. S. a K. S., preto s týmito na základe tohto uznesenia v súlade s § 63 odsek 1 C.S.P. pokračoval v konaní ako so žalovaným v 1. rade K. S. a K. S., ako žalovaným v 4. rade.

27. Podľa ustanovenia § 137 odsek c) C.S.P., žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem, naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

28. Podľa ustanovenia § 143 OZ, v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom, alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcií majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.

29. Na základe uznesenia odvolacieho súdu č. k. 12Co/135/2017-202 zo dňa 9.4.2019, ako aj uznesenia odvolacieho súdu č. k. 5Co/692/2014-90 zo dňa 7.10.2015 súd prvej inštancie doplnil dokazovanie tak, ako to uviedol odvolací súd a dospel k takému záveru, že žaloba žalobkyne je dôvodná, lebo žalovaní nezvládli dôkazné bremeno v tomto konaní a bezpochyby nepreukázali skutočnosti, pre ktoré by bolo dôvodné žalobu zamietnuť.

V danej veci sa žalobkyňa domáhala po pripustení zmeny petitu žaloby určovacou žalobou určenia, že finančné prostriedky v sume 16.500,- eur s príslušenstvom, vedené ku dňu úmrtia poručiťky neb. O. I. K., nar. XX.X.XXXX, zomr. XX.X.XXXX na vkladnej knižke č. XXXXXXXXXXXX/XXXX v Slovenskej sporiteľni a.s. so sídlom T. 48, Bratislava, patrili ku dňu úmrtia neb. O. I. K., nar. XX.X.XXXX, zomr. XX.X.XXXX do bezpodielového spoluvlastníctva manželov neb. O. I. K., nar. XX.X.XXXX, zomr. XX.X.XXXX, naposledy bytom K. W., K. U. B. X, R. a neb. K. I., rod. I., nar. XX.X.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom S. č. XXX a patria do dedičstva po nebohej O. I. K., nar. XX.X.XXXX, zomr. XX.X.XXXX. Túto žalobu podala z dôvodu, že v dedičskom konaní po poručiťke nedošlo k uzatvoreniu dohody dedičov ohľadom spornej vkladnej knižky a žalobkyňa ako dedička bola odkázaná uznesením Okresného súdu Nové Zámky č. k. 16D/1128/2011-32 zo dňa 23.1.2013 na podanie žaloby o určenie, či vkladná knižka patrí do BSM manželov, do 60 dní od právoplatnosti uznesenia. Bez tohto rozhodnutia nie je možné dedičstvo prejednať. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa bola uznesením Okresného súdu Nové Zámky odkázaná na podanie predmetnej žaloby, v dedičskom konaní má automaticky podľa § 137 odsek c) C.S.P. naliehavý právny záujem na požadovanom určení.

Zo spisu Okresného súdu Nové Zámky č. k. 16D/1128/2011 jednoznačne vyplýva doloženými správami Slovenskej sporiteľne a.s., ktoré si žiadal notár v konaní zo dňa 10.10.2011, že vkladná knižka č.

XXXXXXXXXX/XXXX bola vedená na meno poručiťky O. I. ako spoločný vklad. Z ďalšieho oznámenia Slovenskej sporiteľne a.s. zo dňa 17.7.2012 vyplýva, že predmetná vkladná knižka bola vedená na mená K. I., O. I. ako spoločný vklad. Vkladná knižka č. 0036065922/0900 vedená na meno K. I. bola zrušená dňa 7.4.2004 bezhotovostným prevodom na vkladnú knižku č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vo výške 504.381,30 Sk, vedená ako spoločný vklad na mená K. I., O. I.. Nesporne bolo preukázané v tomto konaní, že matka žalobkyne a žalovaný uzavreli manželstvo dňa 29.4.1978 a zotrvali v ňom až do smrti menovanej, ktorá zomrela dňa 13.8.2010. Sporná vkladná knižka, ktorá je predmetom tohto konania, bola založená 7.4.2004 s vkladom 504.381,30 Sk, 16.742,39 eur t. z., že počas trvania manželstva matky žalobkyne a žalovaného, a preto jednoznačne išlo o spoločné peniaze nadobudnuté počas trvania manželstva. S poukazom na vyššie uvedené preto Zmluva o vkladovom účte zo dňa 18.11.2011 a žiadosť o zrušenie vkladnej knižky a potvrdenie o zrušení vkladnej knižky zo dňa 18.11.2011 nemajú žiadny právny význam ako dôkaz v tomto konaní, nakoľko matka žalobkyne zomrela dňa 13.8.2010 a v tom čase nedošlo k prevodu peňazí zo spornej vkladnej knižky a ani nebola zrušená táto vkladná knižka, a preto tieto peniaze tvorili spoločný majetok manželov.

30. Žalobkyňa je dcérou poručiťky a pôvodný žalovaný je manželom poručiťky. Na dedičskom pojednávaní vydal notár dňa 28.10.2011 osvedčenie o dedičstve, podľa ktorého účastníci konania vyhlásili, že o vyporiadaní BSM poručiťky a pozostalého manžela (žalovaného) uzavreli dohodu o tom, že do bezpodielového spoluvlastníctva poručiťky a pozostalého manžela (žalovaného) patrí vkladná knižka č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, vedená v SLSA a.s., Bratislava s výškou zostatku k smrti poručiťky 16.500,- eur. Z majetku v BSM patrí do dedičstva pohľadávka za polovicu zostatku na tejto vkladnej knižke s príslušenstvom. Žalovanému z majetku z BSM patrí vkladná knižka a ohľadom dedičstva sa účastníci mali vyporiadať tak, že pohľadávku za polovicu zostatku na vkladnej knižke nadobúda K. I., ktorý je povinný vyplatiť sumu 4.125,- eur žalobkyňi do 10 dní od právoplatnosti osvedčenia o dedičstve. Následne sa zistilo, že keďže poručiťka bola štátnou občiankou K. republiky, slovenský súd aplikuje pri rozhodovaní maďarské dedičské právo. Na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa aplikuje slovenské právo, nakoľko poručiťka bola vydatá za slovenského štátneho občana a manželia mali posledné spoločné bydlisko na území SR. Podľa maďarského práva potomkovia dedia vlastníctvo a pozostalý manžel užívacie právo k dedičstvu. Žalovaný na ďalšom dedičskom pojednávaní dňa 27.06.2012 vyhlásil, že predmetná vkladná knižka nemá patriť do dedičstva po poručiťke, ale má byť jeho výhradným vlastníctvom, lebo tieto finančné prostriedky on nadobudol ešte pred uzavretím manželstva s poručiťkou. Tvrdil, že predmetné peniaze pochádzajú ešte zo 60-tych rokov. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalovaný zmenil v priebehu dedičského konania stanovisko, keď najprv uzatvoril dedičskú dohodu ohľadne predmetnej vkladnej knižky po vyporiadaní BSM, teda nepoprel, že išlo o spoločný majetok a až následne zmenil svoj názor, keď zistil, že je potrebné postupovať podľa maďarského dedičského práva, podľa ktorého dedia majetok poručiťky iba deti a potom začal tvrdiť, že vkladná knižka je jeho výlučným vlastníctvom. Po rozhodnutí odvolacím súdom bolo dôkazné bremeno na strane žalovaného, aby bezpochyby preukázal, že vkladná knižka, ktorá bola založená počas trvania jeho manželstva s matkou žalobkyne, nepatrí do dedičstva, lebo je jeho výlučným vlastníctvom a že nejde o spoločné finančné prostriedky, ale o jeho výlučné. V priebehu konania však bolo bezpochyby preukázané, že žalovaný zomrel dňa 26.11.2014, a teda on sa už nevedel vyjadriť ani preukázať skutočnosti, ktoré tvrdil a nič v tomto smere doplniť a žalovaný v 1. až 4. rade predmetné skutočnosti tiež žiadnym spôsobom najmä hodnoverným v konaní nepreukázali. Tvrdenia žalovaných ako aj právnej zástupkyne o tom, že finančné prostriedky, ktoré sa nachádzali na spornej vkladnej knižke boli iba výlučným majetkom pôvodného žalovaného sa žiadnym spôsobom nepreukázali. Je v konaní nesporné, že pokiaľ manželstvo matky poručiťky a nebohého žalovaného trvalo ku dňu úmrtia manželky poručiťky, teda 13.8.2010, je nesporné, že tieto finančné prostriedky tvorili spoločný majetok manželov, s poukazom aj na skutočnosť, že predmetná vkladná knižka bola zrušená dňa 18.11.2011, teda dávno po smrti matky poručiťky.

31. Súd prvej inštancie vo svojom prvom rozhodnutí žalobu žalobkyne zamietol a poukázal na to, že žalovaný preukázal, že finančné prostriedky na vkladnej knižke nadobudol ešte pred uzavretím manželstva. S týmito závermi sa odvolací súd nestotožnil, poukázal na to, že súd prvej inštancie tieto skutočnosti nezdôvodnil náležitým spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam vtedajšieho O.S.P. a je potrebné, aby sa s týmito tvrdeniami vysporiadal a zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a keďže súd je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, s jeho názorom je povinný sa stotožniť, následne ďalším uznesením odvolacieho súdu pod sp. zn. 12Co/135/2017 zo dňa 9.4.2019 poukázal na to, že bolo potrebné aj druhýkrát zrušiť uznesenie súdu prvej inštancie, nakoľko ako súd prvej inštancie,

tak ja odvolací súd konal so zomrelou stranou sporu, ktorá nemala spôsobilosť byť stranou sporu, a preto, aby nedošlo k odňatiu možnosti konať pred súdom stranám sporu - žalovaným, ktorí sa stali právnymi nástupcami, bolo potrebné pokračovať v konaní s novými žalovanými, čo súd prvej inštancie aj vykonal, keď ich podrobne vypočul a z ich výpovedí súd zistil, že nevyplnuli žiadne nové skutočnosti, ktoré by potvrdzovali tvrdenia neboheho žalovaného, a preto dospel k takému právnemu záveru, že finančné prostriedky ako na prvej vkladnej knižke, tak aj na ďalšej, ktorá bola založená dňa 7.4.2004 s vkladom 504.381,30 Sk tvoria spoločný vklad manželov nebohej matky žalobkyne a žalovaného, lebo do momentu vzniku BSM pôvodný žalovaný, ale ani žalovaní v 1. až 4. rade nepreukázali, že by pôvodný žalovaný mal zo svojho pracovného príjmu za tie roky, kým neuzatvoril manželstvo s poručiiteľkou našetrenú istinu zodpovedajúcu sume, o ktorú sa v tomto spore jedná, žiadnym spôsobom súdu nevysvetlil ako on, tak ani žalovaní, na základe čoho dospel pôvodný žalovaný k takému záveru, že tieto finančné prostriedky na spornej vkladnej knižke sú výlučným vlastníctvom pôvodného žalovaného a že ich nadobudol výlučne iba on, pretože aj pôvodná vkladná knižka založená dňa 2.3.1992 teda počas trvania manželstva matky žalobkyne a pôvodného žalovaného, a to, že bola vedená len na meno žalovaného neznamena, že išlo o jeho výlučné finančné prostriedky. Počas trvania manželstva táto vkladná knižka bola prevedená bezhotovostným prevodom na novú vkladnú knižku, ktorá je predmetom tohto konania a bola vedená ako spoločný vklad s tým, že finančné prostriedky z vkladnej knižky vedenej na meno pôvodného žalovaného boli všetky prevedené na novú vkladnú knižku, čím sa potvrdilo, že išlo o spoločné peniaze a úspory počas trvania manželstva. Skutočnosť, že v roku 1998 bola na vkladnej knižke č. XXXXXXXXXXX/XXXX uvedená finančná hotovosť 19.000,- eur v čase od 1.1.1998, nijako nepotvrďuje, že do dňa uzavretia manželstva v roku 1978 mal pôvodný žalovaný nasporenú určitú sumu, výlučne iba on a ak by aj mal, nie je zrejmé, akú sumu mal do tej doby nasporenú a tiež nie je zrejmé a preukázané v konaní, či od roku 1978 do roku 2010 nedošlo k jej spotrebovaniu. V súčasnosti už nie je možné zistiť ani preukázať ani dotazom zo Slovenskej sporiteľne, o čo sa súd prvej inštancie pokúsil (viď správy z čl. 245 a 249), že finančné prostriedky na spornej vkladnej knižke vedenej ku dňu smrti poručiiteľky v roku 2010, sú získané ešte v roku 1978. Neexistujú k tomu žiadne hodnoverné podklady a dôkazy a žalovaní ani nenavrholi okrem už vyššie uvedených dôkazov žiadne iné dôkazy v tomto smere zabezpečiť a vykonať a ani žiadne nepredložili. V súčasnosti nový Civilný sporový poriadok jednoznačne vo svojich ustanoveniach, a to § 153 a 154 hovorí o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania, teda, že strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Žalovaní tieto podmienky nespĺnili a do vyhlásenia uznesenia, ktorým súd dokazovanie skončil, nepredložili žiadny hodnoverný a relevantný dôkaz o tom, že finančné prostriedky ku dňu smrti poručiiteľky, matky žalobkyne, nepatria do BSM poručiiteľky a neboheho žalovaného.

32. Z týchto dôvodov mal súd za to, že je potrebné žalobe žalobkyne vyhovieť, lebo bezpochyby preukázala súdu, že finančné prostriedky na spornej vkladnej knižke patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov ku dňu smrti jej matky, lebo sa jedná o spoločné finančné prostriedky nadobudnuté bezpochyby počas trvania manželstva nebohej O. I. K., rod. I. a K. I.. Toto manželstvo vzniklo jeho uzavretím dňa 29.4.1978 a trvalo až do smrti nebohej O. I. K., teda do XX.X.XXXX. Žiadnym dôkazom nebolo preukázané, že finančné prostriedky v hodnote 16.500,- eur by boli iba výlučnými finančnými prostriedkami pôvodného žalovaného, nadobudnuté pred uzavretím manželstva. Počas trvania manželstva matky žalobkyne a pôvodného žalovaného boli založené dve vkladné knižky tak, ako to vyplýva z dedičského spisu Okresného súdu Nové Zámky č. k. 16D/1128/2011, a to sporná vkladná knižka, vedená ako spoločný vklad na meno pôvodného žalovaného a matky žalobkyne a predchádzajúca vkladná knižka s číslom XXXXXXXXXXX/XXXX vedená iba na meno pôvodného žalovaného, založená 2.3.1992, ktorá bola zrušená 7.4.2004 bezhotovostným prevodom na vkladnú knižku, ktorá je predmetom tohto konania. Čiže jednoznačne bolo preukázané, že obe vkladné knižky vznikli počas trvania manželstva a pôvodná bola zrušená bezhotovostným prevodom na novú vkladnú knižku, ako spoločný vklad manželov, čo svedčí tiež o skutočnosti, že sa to stalo počas trvania manželstva a že ide o spoločné úspory manželov ušetrené počas trvania manželstva, ako aj úroky z týchto vkladných knižiek, a teda išlo o peniaze patriace do BSM. Tieto skutočnosti žalobkyňa bezpochyby preukázala. Opak jej tvrdenia pôvodný žalovaný ani žalovaní nepreukázali a súd prvej inštancie je v tomto smere viazaný názorom odvolacieho súdu. Na základe doplneného dokazovania, ako aj na základe vyjadrenia odvolacieho súdu v uznesení pod sp. zn. 12Co/135/2017, že závery súdu prvej

inštancie zdôvodnené v rozsudku zo dňa 21.9.2016 sú ústavne udržateľné a po splnení podmienok, že žalovaných v konaní vypočul a vykonal aj dokazovanie, ktoré navrhla ich právna zástupkyňa a ktorým sa v konaní nič nové v prospech žalovaných a pôvodného žalovaného nepreukázalo, mal za to, že je potrebné žalobe žalobkyni vyhovieť v plnom rozsahu, pretože žiadne iné dôkazy, ktoré by preukazovali zamietnutie žaloby v konaní produkované a predložené zo strany žalovaných neboli, a preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto rozsudku.

33. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 C.S.P. a priznal ich žalobkyni v rozsahu 100 % voči žalovaným podľa § 262 odsek 1 C.S.P. a o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením podľa ustanovenia § 262 odsek 2 C.S.P.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (§38 odsek 2 ExP).